Știri și Reportaji

Ce ne-au arătat ultimii 8 ani...

Antrenorul federal nu mai trebue să fie un om cu titlu impresionant și cu funcțiuni minore

Cerneala reportajului trecut s'a uscat. Criticile unora și aprobările altora au arătat cel puțin că problema interesează și lucrul acesta este deajuns pentru a justifica în totul continuarea ei.

Footballul românesc se află la o răspântie hotărîtoare pentru destinul lui de sport al massei și se pare că a luat tocmai drumul, care duce spre prăpastie. Fără a șarja tragicul, se poate spune că azi se pun federației de specialitate pentru o soluționare rapidă, o serie de probleme delicate, de care sunt condiționate elementele de viață ale oricărui sport popular. Iată pentru ce trebue să uităm, în momentul de față, orice prietenii, cât ar fi ele de puternice și să arătăm care sunt aceste probleme, căutând pe orice cale să trezim în federația de football interesul pentru ele.

Este vremea să înțelegem că e necesar un suflu nou de viață o primenire în concepțiile forului conducător, pentrucă s'a ajuns la un punct mort. Alternativa este simplă și nu lipsită de dramatism. Trebue să alegem între prăbușirea acestui sport sau redresarea lui, prin înoiri de dimensiuni largi.

Federația de specialitate n este numai un for suprapus giupărilor, chemat să exercite o poliție necesară normalei desfășurări a activității noastre în football și nici acel soi de Curte de Casație, care să judece în primă și ultimă instanță diversele abateri. Această federație — cea dintâi între celelalte — trebue să aibe orizonturi mai mari.

Antrenorul federal... nu este numai manager

In articolul precedent propuneam — ca o soluție serioasă pentru rezolvarea crizei — trimiterea în Germani a unui lot de zece antrenori, din cei cari activează azi în cluburile noastre de frunte.

Făcând această propunere vedeam și proporțiile de ansamblu ale realizării. Zece antrenori trimiși pentru specializare în Germania nu ar fi însemnat numai asigurarea unui lot de profesori cu... studiile complete. Ei ar fi la întoarcerea lor primul pas făcut pentru unificarea metodei de predare, care ar pune capăt haosului de sisteme de joc și antrenament, de care ne lovim constant oridecâteori încercăm să determinăm pentru footballul românesc o manieră personală de exprimare.

Zece cluburi, cari ar întreb inița același sistem de joc și aceiași metodă de antrenament ar aduce o simplificare importantă problemei și ar corecta viciul de înțelegere al multor noțiuni fundamentale.

Federația de football, care a sesizat mai mult necesitatea acestei primeniri, a încercat să schițeze o școală de perfecționare, a admis necesitatea unui antrenor federal și a acceptat ideea introducerii unui sistem de joc propriu echipei naționale dar n'a recurs la mijloacele corespunzătoare.

Să »analizăm« pentru azi capitolul «Antrenorul federal». Trebue să spunem dela început că experiența repetată ne-a arătat că omul acesta, căci el e un om, are un titlu impresionant și funcțiuni minore.

Intr'adevăr, și semnatarul rândurilor de față a avut în câteva rânduri cinstea de a i se încredința jucătorii Naționalei înaintea unor întâlniri inter-țări. Atunci ca și acum am văzut că a fi antrenor federal însemna altceva decât ceea ce trebue să se înțeleagă prin aceasta. Antrenorul federal — oricare ar fi fost el — avea misiunea de a supraveghea cantonarea, masa, disciplina, masajul și... amuzamentul jucătorilor. Avea deci rolul unui manager nu al unui antrenor federal. El era cu atât mai puțin antrenor federal cu cât numirea în funcțiune nu se făcea decât cu câteva zile înaintea matchului ce urma să se dispute.

Am văzut și am citit despre felul de pregătire în alte țări, în care footballul este mai înaintat dar cu cea mai mare bunăvoință nu pot să nu afirm că sub acest raport avem o manieră proprie, ciudată, dealtfel ca și efectele ei.

Cum trebue înterpretată problema

Să ne înțelegem dela început. Antrenorul federal este un profesionist la care o federație de specialitate nu poate să renunțe sub niciun motiv. Dar trebue să luăm riguros, cari sunt elementele ce trebuesc puse la dispoziția lui pentruca munca lui să nu fie inutilă.

Dacă materialul uman reprezintă un conglomerat de sisteme și școli, influența antrenorului federal nu poate fi simțită. Jucătorul — oricare ar fi talentul și puterea lui de asimilare — nu poate trece dela un sistem la altul, cu ușurința cu care își schimbă tricotul sau ghetele. Din clubul lui vine cu o pregătire anumită — indiferent dacă aceasta este sau nu bună — pe care și-o impune perioade mai lungi de timp, pentru a se vedea obligat, în vederea unui singur match, la o manieră nouă de antrenament și de joc, care se încearcă a fi introdusă fără a se ține seama de timp și obicinuință, doi factori esențiali.

Aceasta este o primă latură a problemei. In regimul, pe care îl propunem noi, acela al antrenorilor specializați la aceiași școală și determinați a se subordona unei aceleiași metode, chiar din primul an zece dintre grupările noastre de frunte — căci acestea utilizează antrenorii trimiși spre specializare — *ar practica același sistem de joc și ar ușura misiunea antrenorului federal*, căruia i s'ar pune la dispoziție elemente croite — pentru a spune astfel — după tipare identice.

Dacă însă, misiunea antrenorului federal ar fi în felul acesta foarte mult ușurată, nu înseamnă că și problema și-ar afla soluția completă. Limitat numai la acest rol, antrenorul federal ar rămâne mai departe aceiași improvizație pe care o... «reeditâm» la fiecare match internațional de câțiva ani încoace.

Dacă este considerată cu seriozitate, problema antrenorului federal trebue admisă în ansamblu și deci cu totul altfel. Există anumite puncte de conduită, cari trebuesc păstrate riguros pentrucă numai astfel urmările vor fi fericite.

Antrenorului federal trebue să i se asigure înainte de orice o continuitate de lucru. Dacă nu renunțăm la schimbarea la intervale scurte a titularilor, niciunul din ei nu va avea timpul necesar unei realizări pozitive. Din momentul în care federația de football se va fixa asupra profesionistului, pe care îl socotește cel mai indicat pentru acest post, trebue să admită și necesitatea angajării lui pentru un timp mai lung, în care antrenorul să poată proceda metodic la desvoltarea programului de lucru.

Cum trebue înțeleasă problema antrenorului federal

Să presupunem — căci aceasta ne este îngăduită — că federația de football a acceptat toate aceste principii de bază și a numit pe cel mai bun ca antrenor federal, angajându-l pe termen lung și investindu-l cu puterile necesare exercitării funcțiunii lui deloc ușoare.

Ce i s'ar cere acestui Profesionist?

Nimic, care să iasă din comun, nimic original.

Când avem în fața noastră exemple rezultate din experiențe verificate de cei mai competenți ar fi nelalocul lui să tindem la înscăunarea unei metode originale, numai de dragul ineditului.

Antrenorul federal are datoria să cunoască pe toți jucătorii mai «răsăriți» ai țării, ca și pe cei în devenire. Călătorind prin toate orașele cu football desvoltat, asistând la matchuri oficiale și amicale ar putea selecționa în vederile lui și pentru nevoile echipei naționale, elementele, care să formeze lotul de selecție. Aceasta din urmă ar trebui să cuprindă cel puțin 44 de jucători, câte patru pentru fiecare post, care să constitue — așa cum s'a intenționat să se facă la un moment dat — patrimoniul sportiv al țării. Păstrându-se acest lot, care desigur, nu trebue să fie rigid, se asigură în parte operația selecționării, datorită faptului că titularii Naționalei se vor găsi totdeauna în acest lot, alegerea lor fiind în funcție de forma, pe care o vor arăta la momentul hotărît.

Realizarea acestui lot nu este însă atât de simplă cum apare pe hârtie. Ca pe tabla de șah a unui jucător inteligent, fiecare pion e o valoare certă. In cazul nostru această valoare nu trebue să fie garantată numai de antrenorul federal, pe care îl vedem firește și ca selecționeur unic, ci și de antrenorii cluburilor respective — acei cari s'au specializat — cărora trebue să li se dea posibilitatea unei colaborări în această întreprindere de salvare a footballului nostru.

Acestea sunt unghiurile, sub care trebue văzută problema în ansamblul ei. Principiile enunțate trebuesc respectate riguros, pentrucă fără ele cădem în acelaș diletantism, care ne-a ratat atâtea posibilități. Cei opt ani din urmă stau mărturie că teama noastră este îndreptățită.

Ele sunt nu numai rezultatul meditației sau al spiritului de observație. Sunt însăși concluziile experiențelor încununate de succes din toate țările cu cuvânt hotărîtor în footballul european.

(In reportajul viitor: Sistemul de joc).

Petre Steinbach

Atletismul de pistă a luat vacanță eri, cu concursul campionat al Atletic-clubului

Câteva surprize, printre care, victoria lui Andrei Șimu dela 400 m. plat merită primul loc

Ieri a fost mai cald și mai senin. Dar atleții tot târziu au venit. Ultimul a sosit Andrei Șimu. Căci a vrut să probeze că... cei depe urmă, vor fi cei dintâi. Și a probat-o la 400 m. plat, unde a reușit să învingă pe Virgil Ludu, după o cursă în care și un melc i-ar fi întrecut.

Gurile rele spun că victoria aceasta își are cântecul ei. Se spune că Andrei ar fi promis că dacă-l învinge pe Ludu, se lasă de atletism. Ori Ludu, mare egoist al probei, a preferat să piardă azi, într'un concurs familiar, decât să piardă mâine, într'un campionat ofcial. Căci Andrei Șimu tot l'ar fi bătut odată. Nu la anul, peste 2, 3 sau 10.

DUELUL BACIU S'A TERMINAT DIN NOU LA EGALITATE

Toată lumea era curioasă să vadă cum se va termina duelul dintre Anibal Baciu și Clement Baciu. După săritura cu prăjina, Clement conducea în clasament. Dar Anibal nu iartă. Și ca «tizul» său din istorie, când concurenții la suliță se îndreptau spre locul de aruncat, Anibal a rostit sigur «Alea jacta est». Aruncă Bebe odată, aruncă și Anibal odată. Până când la capătrul celor șase aruncări, Anibal avea câțiva centimetri înainte.

Spre liniștea familiei Baciu. Căci și azi duelul Anibal — Clement s'a terminat la egalitate.

LUDU N'A MAI CAȘTIGAT NICI O PROBA

Deși se alerga 400 m. și deși 110 m. garduri erau pe program, Ludu n'a câștigat nici o probă. Fiindcă la 400 m. plat l'a învins Andrei, iar 110 m. garduri nu s'a disputat din lipsă de... garduri. (Fusese cineva mai devreme și le ferecase). La 400 m. însă, printre spectatori se svonea că fam. Șimu ar cam fi făcut unele neregularități. Astfel, în timp ce Nelu Șimu îl ținea pe Ludu de vorbă, Andrei fură plecarea (cu complicitatea lui Bran). Târziu pe turnantă, Gil vrea să-i explice lui Andrei ce-i cu «examenul dela ANEF». Insă Andrei nu stă de vorbă și aleargă înainte. Ludu mai încearcă odată să-l prindă, dar nu reușește și se lasă păgubaș, consolându-se cu gândul că l'au mai învins și alți (In parantză fie spus, Andrei e al nouilea atlet depe glob care îl învinge pe Ludu, alături de Harbig, Domburg, Tâlmaciu, etc.).

ȘTAFETELE AU FOST DISPUTATE

Târziu, când printre doi nori apăruse luna, s'a disputat ștafeta 4x100. Pe culoarul prim, aruncătorii (se va constata asta mai târziu, căci primul culoar are o seamă de gropi provocate de «vlăjganul» Fălcoianu). Pe culoarul doi săritorii, în cap cu cel mai sărit, Gil. Iar pe culoarul trei, alergătorii de viteză, în cap firește, cu Vitea.

Cine a învins, e altă poveste. Căci pe drum s'au schimbat nu numai ștafetele ci și culoarele Astfel, Micșunescu a sosit pe culoarul patru, săritorii pe culoarul prim, iar alergătorii pe... iarbă.

La urmă, împărțirea premilor

După concurs s'au împărțit premiile. Copiii au luat fiecare câte o plachetă, Andrei Șimu a luat o diplomă (prima din carieră), Baciu a luat o «respectabilă» amintire din partea prietenilor, Ludu a luat pe Fălcoianu de brat și-au plecat amândoi acasă, iar eu... am luat rezultatele și-am venit la gazetă. Singurul care n'a luat nimic a fost... d. Ghimpețeanu. Dar pare-se că și d-sa a luat... un guturai. Dar nu vrea să spună. In sfârșt, lui Clement Baciu i s'a făcut o frumoasă manifestațiune de... despărțire. Căci uitasem să vă spun, Baciu pleacă la Sibiu la Medicină.

Rezultatele tehnice

400 m. PLAT JUNIORI
1. Teodorescu Virgis 56
2. Vitez Oct. 56.8
3. Lupescu 59
4. Totti 59

400 m. PLAT SENIORI
1. Andrei Șimu 60.4!!!
2. Ludu Virgil 60.5
3. Șimu Ion 60.9

PRĂJINĂ
1. Clement Baciu 3.40
2. Anibal Baciu 3.16
3. Stoica Ion 2.40
4. V. Ludu 2.20

DISC COPII
1. Lupescu A. 28.10
2. Șimu C. 22.60
3. Radu Cunescu 22.58
4. Dima P. 20.80
5. Boca 30.42
6. Constantinescu 16.85

DISC SENIORI
1. Fălcoianu E. 30.84
2. Stoica Ion 27.79
3. O. Baciu 27.19
4. Albișor 24.76
5. A. Șimu 21.85

DISC JUNIORI
1. Micșunescu Șt. 26.56
2. Lupescu D.
3. Toti Stelian 19.72

Cu disc de junior I: A. Bieu 28.56; II: Teodosiu 21.70.

SULIȚA
1. Micșunescu Șt. 44.45
2. A. Baciu. 35.60
3. Cl. Baciu 35.31
4. Fălcoianu 34.30
5. Fărcașiu 34.30
6. A. Șimu 34.00

TRIPLU SALT
1. Hidișanu P. 11.78
2. Șimu Ion 11.69
3. Ludu V. 11.45

TRILU SALT JUNIORI
1. Teodorescu V. 10.98
2. Radu Cunescu 10.35
3. Lupescu D. 10.30
4. Vitez Oct. 10.29

ARUNCAREA GRENADEI
1. Micșnuescu Șt. 64.08
2. Fărcașiu 52.30
3. Fălcoianu 50.11
4. Albișor 47.03
4. Albișor 47.03

ȘTAFETA 4 x 100
1. Alergătorii (Hidișoanu — Andrei Șimu — Teodoreseu — Vitez).
2. Aruncătorii -Fălcoianu — Stoica — Micșunseu — Fărcașiu). ciu — V. Ludu — Cunseu Radu).

FETE

In cadrul concursului de ert, Leni Teodorescu a încercat recordul național la pentlaton. Tentativa a eșuat, fiindcă Leni n'a reușit la aruncarea disculu de cât 22,95, ceeace constitue o performanță mai slabă decât cerea tabela finlandeză pentru a-i acorda recordul. Iată performanțele obținuta de ea:

Inălțime: 1.35
Lungime: 4.99
Disc 22.35
Greutate: 8.52
100 m. plat: 13.3

Ea a totalizat 2807 puncte. Vechul record rămâne în picioare cu 2880.

Bogată activitate ciclistă, la închiderea sezonului

Sporturile, așa zse de vară, sunt pe punctul de a lăsa cortina peste stagiunea 1942. Printre aceste sporturi se enumără și ciclismul care se pregătește de închidere.

Până atunci însă, ca în ceasul al 11-lea oarecum, activitatea sportului ciclist cunoaște o pulsație neobicinuită. Faptul e simptomatic și nu poate decât să ne bucure. Numai că regretăm (dealtfel ineficace întru cât un regent e tot deauna postum) că nu a existat o eșalonare din timp a tuturor manifestațiunilor îngrămădite pe... potoul stagiunii, dealungul anului rămânând multe zile libere.

Dar, ori cum, mai bine așa decât nimic.

Deci, salutând totuși, cu sinceră mulțumire, bogata activitate, s'o trecem în revistă.

„Cursa Munților"

«U. A. B.»-ul oferă cicliștilor un examen dur, 224 km. de fond dintre care 180 numai munți. Este aceasta o întrecere de o duartă excepțională și ea își merită sugestivul titlu de cursă a munților. Crema fondiștilor își dă întâlnire la startul acestei alergări. Lotul nu va fi numeros (e și explicabil; cei 224 km. nu sunt îmbietori pentru orice alergător ci pentru fondiștii autentici) dar acest lot restrâns va fi de calitate ceeace-i mai interesant (și practic) compensând prin valoarea disputei un eventual start populat dar mediocru sub raportul clasei.

FINALA REUNIUNILOR PE PISTĂ

O numim cu acest termen original întrucât se pare că va fi ultimul spectacol pe pistă. (Se pare, precizăm — ceeace înseamnă că după cinci reuniuni într'o vară (ceeace este, sau exact, a fost prea puțin, pentru o afirmare velocipedică temeinică mai ales că alergătorii buni și bine pregătiți au fost destul la număr' asistăm acum la finala acestor reuniuni.

Grijile regiei sunt împărțite între: F. R. C. M. și Metropola. Prima este cu roboteala inerentă unui spectacol iar a doua oferă premiile.

Un spectacol sortit să ne furnizeze o frumoasă închidere de stagiune mai ales că are în el o notă de... gomă: participă numai alergători special invitați.

IN ORAȘUL REPUBLICAN

Ciclismul a cunoscut o vogă frumoasă cândva. Apoi, polestenii au tăcut un timp, au reapărut pentruca în ultimii ani iar să tacă și să revină pe anul în curs. Mai mult chiar, Ploeștiul se manifestă și ca regizor, anunțând pentru Sf. Dumitru un concurs ciclist în cadrul festivităților pentru «Ajutorul de Iarnă». Concursul va fi onorat cu prezența câtorva cicliști bucureșteni de seamă. Manifestațiunea ploeșteană este o revenire ce merită a fi salutată și credem că nu va fi un simplu caz izolat, prilejuit de o serbare sportivă.

ȘI IN VECHIUL TOMIS

Pedala constânteană s'a afirmat mulțumitor anul acesta grație grupării «Griviția» care depune mult suflet pentru redresarea sportului «micii regine» cândva în mare stimă pe malul mării.

Iar ca reprezentație de închidere Constanța va găzdui (probabil la 1 Noembrie) o alergare pe ruta Mangaliei.

Iată deci un bogat sfârșit de sezon care deschide o interesantă pespectivă pentru anul viitor când se cade a fi o orânduială serioasă în calendarul velocipedic.

Buletin sportiv extern

Semifinalele cupei von Tschammer Osten se dispută la 1 Noembrie

BERLIN, 22 (Serviciul nostru special). — Stadionul Olympic va găzdui a opta semi-finală a cupei von Tschammer und Osten la 1 Noembrie.

Ce patru competitori sunt: Schalke 04, Muencnen 1860, Werder Bremen și Tuslipine.

Nou record francez pe 25 km.

PARIS, 22 (Serviciul nostru special). — Excelentul fondist Lamarque a doborât, zilele acestea, recordul pe 25 km., deținut de Pageot (1 oră 24'2"i).

Cu un excelent finish, Lamarque a realizat pe această distanță timpul 1 oră 23'49", stabilind astfel un nou record francez.

Elveția a perfectat un match internațional de hockey

GENEVA, 22 (Serviciul nostru special). — Federația de hockey a perfectat pentru data de 7 Decembrie o partidă internațională în contra Suediei. Intâlnirea se va desfășura la Bâle sau la Zuerich.

Decio învingător la puncte

VICHY, 22 (Serviciul nostru special). — In cadrul unei reuniuni desfășurată la Aix les Bains, Decico l-a învins comod la puncte pe Morand, în 10 reprize.

Semi-mijlociul elvețian Seidel a dispus net la puncte, în 10 reprize, de francezul Blanchard.

Naționala Germaniei va juca contra reprezentativei Württenberg-ului

BERLIN, 22 (Serviciul nostru special). — După matchul cu Elveția, naționala celui de al treilea Reich se pregătește pentru o nouă partidă internațională care va avea loc la Stuttgart cu Croația la 1 Noembrie. In vederea acestui joc, naționala susține un joc de trial la Ludwigsburg, pe terenul Horst Wessel, cu care ocazie va juca Dumnică contra Ligei Wurtenberg.

Scrisoare din Germania

Pe drumul unei EUROPE SPORTIVE

BERLIN. — Pentru continentul nostru a existat un timp în care formele și urmările politicei erau tocmai contrarii formelor și efectelor schimbului sportiv internațional. In domeniul politic era o completă zăpăceală de idei și un joc periculos plin de intrigi, iar în domeniul sportiv dimpotrivă, o râvnă pentru o măsurare sănătoasă și veseelă a forțelor. Căci sportul obișnuește, excepțiile sunt din fericire minime, pe oamenii din lumea întreagă la reguli de joc simpiă, clare și drepte. Intrebuințate în viață, aceste reguli cer în toate ocaziile între oameni și popoare forme și regule clare și drepte.

Nu este deci deloc o întâmplare, că spre exemplu, după 1933 în Germania s'a recunoscut tot mai mult valoarea concursurilor inter-țări susținându-se și inmulțindu-se. In anul 1933, sportivii germani au susținut 60 de concursuri inter-țări, 69 în 1934, 154 în 1935, 127 în 1936, 172 în 1937, și în 1938 chiar 184.

Când s'a dat la începutul actualului război, sportului german parola «continuați», era foarte natural că nici concursurile dintre țări să nu fie desființate. In 1939 au fost 166, în 1940 90, în 1941 71 de concursuri inter-țări. Și în acest an situația este aceiași. La 19 Iulie, Germania încrucișă spada sportivă cu patru națiuni diferite în cinci concursuri internaționale.

Europa e tot mai mult pe drumul de a deveni și o Europă sportivă. La forțele de legătură ale economiei, la elementele de legătură deasupra popoarelor, ale științei și ale artei, care au apropiat în decursul veacurilor popoarele Europei prin oamenii lor mari și care sunt armele cele mai bune în contra forțelor subpământene necontrolabile, se alătură în ultimul deceniu, mai ales în ultimii ani, tot mai mult și mai victorios sportul. Puterea de unire a popoarelor n'a pierdut nici în acest mare război nimic din marele său efect.

ALICE STIJI DEVINE GERMANA

Alice Stijl din Olanda este cea mai iute înnotătoare la o sută de metri crawl. Un anumit timp nu s'a auzit nimic de simpatica olandeză. De curând a fost descoperită în Cherhausen. Ședea pe tribuna unui bazin de înnot în care se făceau exeerciții măestrite de antrenament ale înnotătorilor din acea regiune, alături de un simpatic subofiter german de aviație. După cum am aflat, ea este logodită de câtva timp cu el.

Imi spuse că-i pare rău că nu poate lua parte la concursurile germane. Dar deocamdată mai este încă cetățeană olandeză. Va deveni germană prin căsătorie. Alice Stijl, care are abia 19 ani, este deja membră a clubului înotătorii amatori din Oberhausen și a înnotat «hors de concurs» în bazinul de acolo 100 m crawl în 1:07.

In momentul de față este stenotipistă la o întreprindere de stat și așteaptă cu nerăbdare ziua când germană fiind va lua parte din nou la campionatele atât de iubite.

COLABORARE GERMANO-OLANDEZA

De când în Olanda domnește o activitate sportivă pașnică, au avut loc la Berlin conversații pentru realizarea unei colaborări germano-olandeze și în domeniul sportului. După cum ne împărtășește dr. Harster, referentul sportiv și de presă al comisariatului german din Olanda, el a dus împreună cu conducătorii sportului din Olanda, între care conducatorul foot-ballului olandez Karel Lotsy, și cu reprezentanții ministerelor olandeze, discuții cu conducătorul sportului german von Tschammer und Osten la Berin. «Inițiativa», spunea conducătorul sportului german, trebue să fie din partea Olandei.

Germania vrea însă să ajute prin schimbul de profesori de sport, prin conferințe și posibilități de studii, elementelor de formare ale corpului profesoral sportiv al Olandei.

Sprtul olandez este pe drumul cel bun. Menirea conducerii este însă de a pune în mișcare pentru atingerea țintei recunoscute ca drepte toate celelalte elemente care urmează».

După cum află încă coresponden-tul nostru din Berlin, câțiva atleți olandezi vor lua parte la începutul lui August la o mare manifestație internațională din Berlin.

ANEFIADA

Miercuri, în prezența d-lui Colonel Medeleanu, Șeful Sportului Românesc, s'au disputata primele matchuri de tennis pe terenurile T. C. R. în cadrul Anefiadei.

Prezența d-luî colonel Medeleanu a impus jucătorilor și publicului asistent, o deplină seriozitate, dând acestui început de luptă, un caracter de demnitate solemnă.

Disputele au fost dârze și destul de gustate. Mai impresionante însă au fost cele de ieri, la care publicul a asistat cu pumnii strânși și fața crispată într'o supremă concentrare.

Matchul Amărăscu—Ionescu Al. a fost într'adevăr o revelație. Niciodată anifiștii n'au văzut un match între studenții lor, atât de elegant și atât de cu suflet jucat. Orice pasionat al rachetei s'ar fi declarat mulțumit după un asemenea match așa cum s'a declarat și publicul bucureștean.

Dăm rezultatele obținute până acum:

Miercuri:
Zaiont V. — Vasile Costică 6:2 6:1.
Blendea—Ionescu Al. 10:8 6:1.
Horia Ștefan—Amărăscu 7:5 6:3.
Blendea—Pușpurică 6:0, 6:0.
Joi:
Blendea—Șoitoș 6:0, 6:1
Horia Ștefan — Pușpurică 6:0 — 6:1.
Amărăscu—Ioescu Al. 6:4, 6:4.
Intâlnirile continuă și azi pe terenurile T. C. R. (Bragadiru).

A. POPIN

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. A. SALIGNY Nr. 2. TELEFON 3.26.60 Inmatriculat în Registrul Of Comerțului la No. 311/938 Tipărită la 23 Octombrie 1942.